

[Ministeren for kulturelle anliggender]

kommer til den private filmproduktion ad de veje.

Nogle af indlæggene har omhandlet forholdet til EF, og det vil jeg gerne gøre et par bemærkninger om.

Forholdet er det, at allerede da loven om film og biografer i 1977 blev ændret, benyttede man lejligheden til at lempe de bopæls- og hjemstedskrav rundt omkring i loven, som kunne anses for at stride mod EF-regler. Det var for den gode ordens skyld, det blev foranstaltet, og det bragte lovens ordlyd i overensstemmelse med den gældende retstilstand efter Danmarks indtræden i EF, således som det fremgik af en række domme ved EF-Domstolen.

Det, der i øjeblikket er tale om, er afgrænsningen af begrebet danske film. Dette er en støttelov for danske film, og vi ønsker at støtte danske film, og her har vi defineret danske film som film, der er indspillet på dansk med overvejende dansk kunstnerisk og teknisk personale. Der er desuden en dispensationsbestemmelse. Det kan ikke være meningen, at vi med en dansk filmstøttelov ikke skal være i stand til at afgrænse vor egen kulturstøtte. Der er ikke tale om en erhvervsstøttelov, men alene om en kulturstøttelov. Vi er i øvrigt ikke ene i EF om en sådan opfattelse. Lige i øjeblikket er der også diskussioner imellem Kommissionen og Vesttyskland og Italien, og der har tidligere været det mellem Kommissionen og Storbritannien. Holdningen bag denne støttelov må være, at det er en kulturstøttelov, og at det er støtte af dansk filmproduktion, vi her arbejder med.

Til fru Marianne Bentsen-Pedersen kan jeg sige vedrørende spørgsmålet om filmcentralens funktion, at det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 14, at programredaktørerne modsat konsulenterne arbejder i et kollektiv af den grund, at der er meget stor spredning i lånernes interesse. Det er en noget anden opgave, som skal løses af denne programredaktion, end den opgave, der skal løses af filmkonsulenterne med hensyn til et meget mere begrænset antal projekter, der skal vurderes til støtte eller ikke-støtte. Jeg er ikke fremmed for fru Marianne Bentsen-Pedersens tankegang. Dog er det min erfaring, at det meget vel er lykkedes at tilgodese alsidighedsprincippet. Således er altså planen for funktionen.

Og så til slut et par bemærkninger, idet forskellige har været inde på spørgsmålet om konsulenternes ansættelsestid. Det er også et spørgsmål, vi har overvejet nøje. Jeg forstår godt de indvendinger, som går ud på, at man vil sikre, at de mennesker, der søger om filmstøtte, er så frit stillet som muligt og altså ikke er bundet af særlige personforhold. Men det har vist sig som en praktisk erfaring, og det er det, der ligger bag dette forslag, at 2 år er for lidt for en konsulent. Produktionstiden er lang, og en betydelig indkøringstid er nødvendig, før den pågældende har den tilstrækkelige ekspertise. Det er på baggrund af de erfaringer, man har foreslået 3 år. Til gengæld kan der kun ske genansættelse én gang, og der vil aldrig ske genansættelse uden nyt stillingsopslag.

Mette Madsen (V):

Både efter den gældende lov og efter det nye lovforslag er det sådan, at filminstituttet får en bevilling, og så kan det fordele den på en række områder, som er ganske klart definerede. Det fordele støtte til udarbejdelse af manuskripter, og det yder lån og garantier samt tabsudligning i forbindelse med import og distribution. Desuden er der en bestemmelse i den nugældende lov, der siger, at Det danske Filminstitut selv kan producere eller være medproducent af danske film i særlige tilfælde. Der skal altså være noget ganske særligt inde i billedet, for at filminstituttet selv kan producere en film.

Nu foreslår man i det nye lovforslag, at ordene »i særlige tilfælde« tages ud. Det er det, der gør mig ængstelig for, at vi reelt giver Det danske Filminstitut lov til at producere eller være medproducent af film – teoretisk for alle pengene. Det er derfor, jeg nu vil spørge ministeren, som lige har foreskret os, at det betyder selvfølgelig ikke, at Det danske Filminstitut i større grad end før skal til at være producent eller medproducent af danske film: hvorfor skal man så fjerne disse tre ord?

Grethe Fenger Møller (KF):

Da vi nu er så heldige, at vi både har kulturministeren og indenrigsministeren til stede, kunne jeg godt tænke mig at vende tilbage til noget af det, jeg sagde i mit første ind-